

lige fastsætter Straf for Overtrædelse af Lovens Bestemmelser eller i hvert Fald henviser til en bestemt Paragraf i den almindelige Straffelov. Det er derhos overhovedet et meget tvivlsomt Spørgsmaal, i hvilket Omfang Særlovgivningens Straffebestemmelser bør fortrænges af en almindelig Lov. At lade denne — som af Kommissionsflertallet foreslaaet (jfr. særlig §§ 14 og 24 i Udkastet til Forseelsesloven) — spænde over og opluge store Omraader af Særlovgivningen, skaber vel en vis — formel — Ensartethed og Harmoni i Straffelovgivning, men kan kun gennemføres paa Bekostning af det Hensyn til de særlige Forholds Ejendommeligheder, som bør tages, og som Særlovgivningens Regler ogsaa i Almindelighed er Udtryk for (jfr. nærmere Mot. Sp. 431—33).

Man fremsætter derfor kun *et Forslag til Almindelig borgerlig Straffelov*, idet man i dette har optaget de specielle Bestemmelser fra Udkastet til Forseelsesloven, der naturligt hører hjemme i den almindelige Straffelov, i alt 28 Paragraffer, medens der for de øvrige Særbestemmelers Vedkommende (Forseelseslovens §§ 14, 20, 21, 23—25, 27, 31, 32, 37 og 45 samt delvis §§ 8 og 33) de tilsvarende Regler i den bestaaende Særlovgivning opretholdes. Men i Erkendelse af det ønskelige i, at der fastsættes visse for alle — ogsaa de ikke i Straffelovens særlige Del optagne Lovovertrædelser — fælles almindelige Regler, der kan komme til Anvendelse ogsaa paa senere særlige Straffebestemmelser, foreslaas det endvidere, jfr. Lovforslagets § 2, at de i dettes Kapitler 1—11 indeholdte almindelige Bestemmelser, for saa vidt ikke andet er bestemt, skal komme til Anvendelse paa alle borgerlige strafbare Forhold, hvad enten Hjemmelen for Straf findes i selve Straffeloven eller i Særlovgivningen.

III. Foruden Udkastene til Almindelig borgerlig Straffelov og Lov om Forseelser i borgerlige Forhold indeholder Kommissionsbetænkningen, som ovenfor nævnt, et *Udkast til en særlig Lov om disse Loves Ikrafttræden (Tillægslov A)*, hvilket Udkast desuden indeholder Regler om Lovens Indflydelse paa den øvrige Straffelovgivning samt nogle Overgangsbestemmelser m. v.

Kommissionen har ogsaa ved Affattelsen af dette Lovforslag paa et enkelt Punkt delt sig i et Flertal og et Mindretal, nemlig overfor Spørgsmaalet om, hvorledes en ny almindelig Straffelov bør stille sig med Hensyn til Opretholdelse eller Ophævelse af ældre strafferetlige Bestemmelser.

Flertallet, der bestaar af de samme Kommissionsmedlemmer, som stiller Forslag til en særlig Lov om Forseelser, har i Tilslutning til Professor Torps og tildels den første Straffelovskommissions Udkast, fundet det rigtigst i Ikrafttrædelsesloven at give en Oversigt over, hvilke Straffebestemmelser (enkelte Straffeparagraffer) i Særlovgivningen, der vedbliver at have Gyldighed efter den ny Ordning Ikrafttræden. Dette Standpunkt staar i nøje Forbindelse med Flertallets Forslag til en særlig Forseelseslov, under hvilken foreslaas inddraget en hel Række Forhold, der nu er strafbare efter Særlovgivningen. Det skulde herved blive muligt at give et fuldstændigt overskueligt Billede af hele den ved den ny Ordning Ikrafttræden gældende Straffelovgivning (se Betænkningens Motiver Sp. 414—15).

Mindretallet har derimod ment at burde indskrænke sig til at foreslaa en udtrykkelig Ophævelse af visse almindelige strafferetlige Lovbud, medens det iøvrigt overlades til Domstolene at afgøre, hvorvidt andre normalt til en særlig Retsanordning knyttede Straffebestemmelser maa anses som stridende mod den nye Straffelov eller gældende ved Siden af denne.

Justitsministeriet maa ligesom Mindretallet og af de af dette anførte Grunde (se Betænkningens Motiver Sp. 428—33) formene, at den af Flertallet fulgte Vej ikke er farbar. Særlig skal man fremhæve, at Fordelene ved en samlet Opretholdelsesliste næppe vil blive store, idet en saadan Liste i Løbet af faa Aar vil være forældet. Paa den anden Side forekommer det Ministeriet, at Offentligheden maa have et rimeligt Krav paa, at Straffeloven i Lighed med sædvanlig Lovgivningspraksis indeholder saa udtømmende Oplysninger som muligt om, hvilke ældre Bestemmelser der tænkes ophævede. Man er derfor gaaet den Vej i Lighed med Straffeloven af 1866, jfr. dennes §§ 308—310, at optage en saavidt muligt udtømmende Fortegnelse over Straffebestemmelser, der ophæves som Følge af den nye Lov, jfr. Lovforslagets § 309 og § 310, Stk. 1. Dog har man ogsaa ment her for en Sikkerheds Skyld at maatte tilføje en til den nugældende Straffelovs § 311 svarende — ogsaa i andre Love kendt — Bestemmelse om yderligere Ophævelse af, hvad der iøvrigt i hidtil gældende Love maatte være i Strid med Indholdet af den ny Lov, jfr. Lovforslagets § 310, Stk. 2.

Naar man begrænser Omfanget af Ikrafttrædelsesloven saaledes, synes der